býti vědom, že spor manželů B-ých nemůže míti úspěch, přes to, že znal nuzné poměry manželů B-ých, jimž na základě vysvědčení chudoby vymohl pro spor právo chudých, dal se zavázati k osobnímu zastupování a zastupování to podržel, a ač mohl v místě procesního i odvolacího soudu bez újmy práv svých mandantů dáti jim ustanoviti zástupce chudých, sám ke všm spornym jednáním osobně dojížděl a tak jim zbytečně způsobil velké útraty, pro něž byli manželé B-ých těžce majetkově poškozeni. Nemají proto význam pro kárné zavinění obviněného ani dopisy Dr. Eugena P-y a P-ckých občanů, ani poukaz obviněného na výslovná přání manželů B-ých. Nestačí s hlediska kárného tvrzení odvolatelovo, že měl právo vyhověti manželům B-ým, ježto nejde o to, zda obviněný byl oprávněn k vedení sporu podle přání manželů B-ých, nýbrž o to, jakým způsobem si obviněný počínal při zastupování manželů B-ých ve sporu. Odvolatel nenapadá zjištění kárné rady, že mu podle dotazníku k žalobě připojeného bylo známo, že majetkové poměry manželů B-ých, kteří se mají starati o tři dítky, jsou bez zaměstnání a pobírají válečnou podporu 54 Kč měsíčně, jsou velmi nepříznivé, a že jejich domek v ceně asi 15.000 Kč byl zatížen dluhy 9.000 Kč, a zdůrazňuje sám v odvolání, že radil manželům B-ým důtklivě, by se do sporu nepouštěli, že je spor nejistý a spojen s velkými výlohami, a že jim pak radil, by nepodávali odvolání k odvolacímu soudu, ano neslibuje úspěchu. Převzal-li obviněný, ačkoliv mu tyto okolnosti byly známy a ačkoliv si při povinné pečlivosti musil býti vědom neúspěchu sporu, zastupování manželů B-ých, bylo, jak právem usuzuje kárná rada, jeho bezpodmínečnou povinností, aspoň když viděl, že žalované firmy proces vedou, věc zaříditi tak, by byla spojena s výlohami co nejmenšími, a měl tudíž, když již manželé B-ých na dalším vedení sporu trvali, za každou cenu zastupování se vzdáti a opatřiti jim zástupce chudých. Dal-li se obviněný za těchto okolností zavázati k osobnímu zastupování, dal-li si dříve, než žalobu podal, zajistiti na domku manželů B-ých na základě dlužního úpisu částku 5.000 Kč jako zálohu k vedení sporu a po vynesení rozsudku první stolice k témuž účelu další částku 2.000 Kč pro Albínu G-ovou, intervenoval-li u všech jednání osobně a započítal-li veškeré výlohy s cestou atd. spojené žalobcům, takže manželům B-ým způsobil zcela zbytečně škodu několika tisíc Kč, kterou si dal vyplatiti, čímž manželé B-ých přišli o celé jmění, je plně oprávněn závěr kárné rady, že jednání obviněného vyplývalo jen z nepřiměřené zištnosti a že obviněný nesvědomitě postupoval při zastupování strany. Tím obviněný porušil povinnost čestnosti, jíž byl podle § 10 odst. druhý adv. ř. povinen, a povinnost povolání, an se provinil i proti ustanovení § 9 adv. ř., jež zavazuje advokáty, by věci jim svěřené prováděli svědomitě, a byl proto právem uznán vinným v tom i v onom směru.

Čís. 150 dis.

Jde o porušení povinnosti povolání i o poškození cti a vážnosti stavu, nesplnil-li advokát smluvní závazek, že bude předkládati pololetně palmární účty, nýbrž až po rozvázání smluvního poměru předložil za několik

let přemrštěný palmární účet, a když nebyl uznán, sám jej snížil o více než polovinu.

Nejde o poměr substituční, nýbrž o jednání poškozující čest a vážnost stavu, dal-li si advokát vyplatiti peněžitou odměnu od advokáta za to, že ho doporučil klientovi.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1932, Ds I 26/30-1.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání, slyšev generálního prokurátora, odvolání obviněného z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 16. června 1930, pokud jím byl odvolatel uznán vinným kárnými přečiny porušení povinnosti povolání a poškození cti a vážnosti stavu, mimo jiné z těchto

důvodů:

Kárná rada uznala obviněného vinným především v tom směru, že uzavřel s Eugenem Cz-em smlouvu, kterou přijal funkci administrátora za paušál, že však nesplnil podstatné ustanovení této smlouvy, předkládati Eugenu Cz-ovi pololetně palmární účty za práce advokátní, a že teprve po uplynutí téměř tří let a po rozvázání smluvního poměru předložil přemrštěné palmární účty ve výši přes 7,000.000 Kč, které pak, když nebyly uznány, sám snížil více než o polovinu. V tomto jednání obviněného shledala kárná rada jednak kárný přečin porušení povinnosti povolání, jednak i kárný přečin poškození cti a vážnosti stavu. Jak plyne z odůvodnění nálezu, vidí kárná rada onen kárný přečin — porušení povinnosti povolání — v tom, že obviněný porušil výslovně převzatý smluvní závazek, který sloužil k ochraně zájmu jeho klienta. V napadeném nálezu se případně dovozuje, že smluvní ustanovení o pololetním předkládání palmárních účtů ke schválení sledovalo zřejmě účel, by Eugenu Cz-ovi byla umožněna kontrola činnosti obviněného také po stránce palmární, že však obviněný tím, že po celou dobu trvání smluvního poměru nedal Eugenu Cz-ovi ani jediný palmární účet, zbavil svého klienta možnosti této kontroly a že toto protismluvní jednání obviněnému umožnilo, že po zrušení smluvního poměru mohl svému klientovi předložiti ve třech měsících 122 palmárních účtů na více než 7,000.000 Kč. Jest souhlasiti s názorem kárné rady, že by byl klient neposkytl obviněnému příležitost, by mu mohl takto naúčtovati práce za několik let, kdyby mu byl obviněný za trvání smluvního poměru předložil v ujednaných pololetních obdobích takové účty, jaké mu poslal, když se s ním rozešel. Kárná rada právem uznala, že obviněný takto porušil povinnosti advokátského povolání. Podle § 9 adv. řádu jest čelnou povinností advokátovou, by svou stranu zastupoval bedlivě, věrně a svědomitě. Že se vylíčené chování se obviněného k jeho klientovi nesrovnává s bedlivostí, věrností a svědomitostí, jakou zákon advokátovi ukládá, o tom nelze pochybovati. Odvolatel mylně vykládá § 9 adv. řádu

v ten smysl, že v něm nejde o povinnosti plynoucí z převzatého závazku smluvního, nýbrž jen o povinnosti uložené advokátovi zákonem. Takový rozdíl onen předpis nečiní. Nezáleží na tom, že povinnost k předkládání palmárních účtů každého půl roku převzal obviněný dobrovolně a — jak praví — jen mimochodem, neboť stačí, že na sebe tento závazek skutečně vzal, ale pak jej porušil. Zbytečně dovozuje odvolatel, že porušení převzatého závazku nemohlo pro něho míti následky civilněprávní, ano tu jde o posouzení jeho počínání jen po stránce kárné. Obviněný nemůže se omluviti ani technickou nemožností, která prý mu zabránila ve splnění smluvní povinosti. Tuto jeho omluvu vyvrátila již kárná rada, poukázavši správně na to, že podle okolností, najmě se zřetelem na poměr důvěry Eugena Cz-a k obviněnému, bylo pro obviněného bezpodmínečnou povinností, by dodržel smluvené pololetní lhůty, i kdyby byl musel k sestavování účtů najmouti zvláštní místnost a zaměstnávati zvláštní sílu. Není ostatně ani uvěřitelné, že by obviněnému nebylo lze sestaviti palmární účty po dobu několika let, když jich dovedl později poslati 122 za pouhé tři měsíce.

Kárný přečin poškození cti a vážnosti stavu spatřuje kárná rada v tom, že obviněný poslal Eugenu Cz-ovi teprve po rozvázání smluvního poměru přemrštěné palmární účty na více než 7,000.000 Kč, že však, když nebyly uznány, snížil je sám o více než o polovici. Toto nápadně a neobyčejné snížení palmárního účtu o několik milionů Kč nutně budí dojem, že obviněný sám považoval své účty za zřejmě přemrštěné a že je proto tak nápadně snížil. Odvolatel marně vysvětluje, že prý byl sám překvapen jen úhrnem účtů, nikoli výší jednotlivých účtů, neboť na tom vůbec nezáleží, čím byl obviněný překvapen, nýbrž rozhodné jest, že svým jednáním poškodil čest a vážnost advokátního stavu. Uváděné jím pohnutky pro slevu účtů nic nemění na jeho provinění, ano nejde jen o tuto slevu, nýbrž o celkové chování se obviněného, které nelze srovnati s ustanovením § 10 odst. 2 adv. řádu, jak bylo správně vyloženo v napadeném nálezu. Obviněný byl dále uznán vinným kárným přečinem poškození cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že, odporučiv Dr. Antonína Sch-a Eugenu Cz-ovi k vypracování přiznání k dávce z majetku, dal si od Dr. Sch-a za toto doporučení vyplatiti 25.000 Kč. Odvolatel nepopírá, že Dr. Sch-a Cz-ovi doporučil a že oněch 25.000 Kč obdržel, snaží se však dolíčiti, že mezi ním a Dr. Sch-em šlo o materielní poměr substituční a že částka 25.000 Kč byla obvyklou substituční bonifikací. Leč tuto jeho obhajobu výstižně vyvrátila již kárná rada. Dá-li si advokát zaplatiti od kolegy advokáta tak značnou peněžitou částku za to, že ho doporučil klientovi, nelze v tom spatřovati substituční poměr, nýbrž jde o jednání, jež se příčí poctivosti a čestnosti, které jest advokát povinen dbáti v zájmu cti a vážnosti stavu (§ 10 odst. 2 adv. řádu).

Čís. 151. dis.

Advokátní řád ani kárný statut neobsahují přesně formulované skutkové podstaty kárných přečinů advokátů a kandidátů advokacie; spadají sem veškerá jednání, jimiž advokát nebo kandidát advokacie poruší po-